

[Energiministeren]

hvordan de egentlig havde tænkt det udført i praksis. Så jeg kan give min umiddelbare tilslutning til, at de nok skal blive inddraget i lovgivningsarbejdet, for jeg vil i hvert tilfælde ikke risikere at komme tilbage med noget, som er svært eller kaotisk udførligt administrativt, og så få den besked, at det er et forsøg på at sabotere. Det er det ikke, men jeg skal nok komme og spørge forslagsstillerne, hvordan man har tænkt sig at udføre det, som mine mange dygtige embedsmænd i Energiministeriet altså ikke umiddelbart har kunnet se en løsning på.

Hr. Jes Lunde mente også, at grunden til, at jeg var imod ændringsforslagene, simpelt hen var, at jeg ikke havde læst dem. Det vil jeg nu lade stå for hr. Jes Lundes regning og lade andre dømme.

En anden del af forslaget vedrører tilskudsordningerne: tilskud til energibesparelser i erhvervslivet, hvortil der er afsat 200 mio. kr., en anden ordning, en pulje på 50 mio. kr. i 5 år til omstilling af kulfyrede fjernvarmeværker til decentral kraftvarme og endelig forslagets to ordninger på i alt 350 mio. kr. om året, der har til formål at støtte den resterende udbygning af fjernvarmenettet i de store kraftvarmebyer og fremme omstillingen af ældre boliger i centrale byområder til fjernvarme.

Det er regeringens generelle politik at begrænse antallet og omfanget af tilskudsordninger specielt på områder, hvor det er rimeligt, at de pågældende forbrugere og virksomheder selv betaler, og det kan være svært at se, hvorfor forbrugerne og varmeselskaberne i København, som især vil nyde godt af de to ordninger, ikke selv skal betale for udbygningen med fjernvarme, som man har gjort andre steder i landet. Nu er det jo ganske vist fremhævet her, at det er Folketinget, der har pålagt dem det, men det er jo ikke Folketinget, der betalte for disse fjernvarmeværker; det gjorde forbrugerne i de pågældende byer faktisk selv. Så det, at man har en billig fjernvarme, gør det vel ikke mere rimeligt, at man skal betale dyrt for den, for at andre kan få det gratis, man selv har betalt.

Den indirekte omfordeling mellem de store kraftvarmebyer, som forslaget indebærer, har da også som nævnt mødt en betydelig kritik ikke alene fra de socialdemokratiske borgmestre, men så sandelig også fra Fællesorganisationen i de forskellige byer. Men ifølge hr. Poul

Nielson er Arbejderbevægelsens Fællesorganisationer i disse byer jo ganske uoplyste, for ellers ville de naturligvis have klappet i deres små hænder og sagt, at det var et rimeligt forslag.

Der kan være større rimelighed i at yde tilskud til omstilling af ældre boliger til fjernvarme som led i den almindelige byfornyelse. Derfor vil jeg gerne bekræfte her, at regeringen under forhandlingerne har været indstillet på i forbindelse med Boligministeriets tilskudsordninger at afsætte beløb specielt til disse energiforbedrende foranstaltninger. Men som det er fremgået, vil flertallets forslag, som det ligger her som et beslutningsforslag – lad os endnu håbe på, at nogle kommer til fornuft, inden lovforslaget skal udarbejdes – true konkurrenceevnen og beskæftigelsen uden at opnå den miljømæssige gevinst, man tilsigter.

Forslagets refusionsordninger til dele af erhvervslivet vil afhjælpe visse af disse problemer, men det vil medføre et uacceptabelt bureaukrati både i virksomhederne og for de myndigheder, der får den utaknemlige opgave at administrere ordningerne. Desuden vil tilskudsordningerne øge de offentlige udgifter og delvis omfatte områder, som de berørte forbrugere selv bør betale. Endelig vil forslaget kun vanskeliggøre en fælles og virksomhedsfuld løsning på EF-niveau.

Regeringen må derfor tage afstand fra denne af flertallet foreslåede hovsaløsning og appellere til den sunde fornuft om, at man, hvis man alligevel vedtager beslutningsforslag nr. B 52 her i dag – hvad man formentlig gør – i løbet af efteråret kommer til fornuft og kan nå frem til et forslag, der er afstemt med EF, og som tilgodeser de danske arbejdspladser og såmænd også det globale miljø og ikke mindst EF-miljøet.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, der er grund til at takke energiministeren for, at hun ikke gjorde forsøg på at imødegå den konklusion, som jeg drog på et tidligere tidspunkt på dagen. Det tjener energiministeren til ære.

Derimod synes jeg, det efterhånden er lidt svært at lytte til den øvrige del af energiministerens hykleri i denne sag. Når energiministeren siger, at forslagsstillerne vil have gennemført afgiften her og nu og ikke var til at tale til fornuft om en løsning, der havde relation til EF,